

ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԱՀԱՆՋՈՎ

ՍՏԵՂԾԵԼ ՆԳ ԺԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻՆ ԱԶԱԿՑՈՂ ԶՈԿԱՏՆԵՐ

Հանրապետությունը ծանր, դժվարին օրեր է ապրում: Հալապատանի շրջափակումը, որի հետևանքները դեռ երկար ըզզայ կտան իրենց, Ղարաբաղի պրոբլեմի սահմանադրական լուծման հիվանդագին ձրգ-ձրգումը, կենսականորեն կարևոր բազմաթիվ չլուծված հարցերը, տնտեսական դժվարությունները, ավելին՝ հաճախ նաև դրանց շուտափույթ հաղթահարման կայուն երաշխիքների բացակայությունը մարդկանց մեջ ծնել են սոցիալական և քաղաքական անբավարարության միանգամայն հասկանալի զգացումներ: Զրտեսնել դրանք՝ նշանակում է ոչ միայն պարզապես անիրատես լինել, ինչի դառը պրտողներն այսօր ստիպված ենք ճաշակել, այլև վերադառնալ լճացման տխուր ժամանակներին, որոնցից, ճիշտըն ասած, դեռ կարգին չենք էլ ազատագրվել:

Այո՛, իրատեսությունը, փաստերի ու երևույթների, գաղափարների ու հայացքների ըսթափ գնահատումը այսօր պետք է դառնան մեր գործունեության հիմքը, ելակետը: Մեզ պարզապես չի կարելի այլ կերպ վարվել, մենք ավագի վրա հենվող, պատրանքով սնվող կենսադիրք չունենք: Եվ ուրախալի է, որ այս գիտակցությամբ մենք վերջապես մշակում ենք ազգային ծրագրեր, դանդաղորեն, բայց հաստատաբայլ գնում դեպի հանրապետական-համազգային համապարփակ ծրագրի ստեղծումը, որը, համոզված ենք, կարևորագույն նշանաձող կդառնա մեր ժողովրդի նորօրյա պատմության մեջ:

Բայց այս ճանապարհին մենք չպետք է զանց առնենք նաև այլ քայլերի անհրաժեշտությունը:

Անտարակուսելի է, որ ներկայումս մեր հանրապետությունում ստեղծված ծայրահեղ լարված կացությունը թելադրում է առանձնահատուկ ուշադրություն դարձնել նաև հասարակական կարգի հետագա ամրապնդման, այդ գործում աշխատավորական ամենատարբեր խավերի լայն ներգրավման, գործունեության նոր ձևերի ու մեթոդների արդյունավետ արմատավորման խնդիրներին: Հարցադրումը առաջին հայացքից նոր չէ. հասարակական կարգի պահպանության և այդ գործին ժողովրդական զանգվածների ամենաակտիվ մասնակցության անհրաժեշտության ըմբռնումը եղել է միշտ: Բայց խոսքն այստեղ սուկ հնի թարմացման մասին չէ, ոչ էլ պարզապես այս ոլորտում անցյալում թույլ տրված թերությունների վերացման: Խնդիրն այսօր դրվում է լայն պլանով. նկատի առնելով ներկայիս բարդ պայմանները, որոնց դեպքում հնարավոր են ոչ միայն հասարակական կարգի խախտումներ, ուղղակի ուղնձգություններ անձի և օրենքի նկատմամբ, այլև անկանխատեսելի ծայրահեղ արարքներ ու գործողություններ, պետք է ստեղծել այդ ամենի դեմ պայքարի համաժողովրդական միասնական ճակատ, որն ըստ ամենայնի վերահսկի օպերատիվ իրադրությունը ամբողջ հանրապետությունում:

Կարծում ենք, այդ ճակատի ստեղծման կազմակերպական առաջին քայլը պետք է լինի ներքին գործերի ծառայություններին, վարչական մարմիններին աջակցող հասարակական ստորաբաժանումների՝ աշխատավորական ջոկատների կազմավորումը: Հասկանալի է, դրանցում պետք է ներգրավ-

վեն գիտակից, կարգապահ մարդիկ, օրինականության և հասարակական կարգի պահպանության իսկական նվիրյալներ: Նման ջոկատների ըստեղծումը իրենց ձեռքը կարող են վերցնել կուսակցական, խորհրդային, կոմերիտական, ՆԳ մարմինները, իրենք՝ աշխատավորական կոլեկտիվները, որոնք պետք է ամենայն պատասխանատվությամբ կիրառեն գործողությունների կոորդինացման և վերահսկման իրենց լայն հնարավորությունները:

Նշենք, որ նման հարց վերջերս քննարկել և համապատասխան որոշում է ընդունել Ադրբեջանի կոմկուսի Կենտկոմի բյուրոն: Կարճ ժամանակում այստեղ միլիցիայի բաժիններ է ուղարկվել 1340 մարդ, որոնցից յուրաքանչյուր վեցերորդը ծառայել է Աֆղանիստանում: Նրանք ընդգրկված են պարետապահակային ծառայություններում ու տեղամասերում: Այնուամենայնիվ, մեր խոսքը պարզ կրկնության մասին չէ և ոչ էլ, առավել ևս, ընդօրինակման: Ընդհակառակը, մենք գտնում ենք, որ ՆԳ ծառայություններին աջակցող աշխատավորական ջոկատների ստեղծումը պետք է դիտել ավելի բարձր չափանիշներով, ընդհուպ մինչև համապատասխան օրենսդրական ակտերի կամ որոշումների ընդունումը: Ուստի, դիմելով ՀԽՍՀ Գերագույն խորհրդին, բոլոր դեպուտատներին, նպատակահարմար ենք համարում հարցը քննարկման դնել առաջիկա նստաշրջանում և ընդունել «Հանրապետությունում ՆԳ մարմիններին աջակցող հասարակական կարգի պահպանության աշխատավորական ջոկատների ստեղծման մասին» ՀԽՍՀ Գերագույն խորհրդի որոշում: